

Vertikální aspekt | Pastrňák, Polcar, Vélová – Maupicová, Kovářik

Dobrš, galerie CoCo

Kurátorka výstavy Lucie Šiková

Letošní výstava v tradičním srpnovém termínu jako doprovodný program Mezinárodního hudebního festivalu Dobršská brána je zaměřena na harmonii – tedy vertikální aspekt hudby, a právě ten je spojícím momentem vybraných děl čtyřech osobností výtvarného světa.

Nacházíme se uprostřed hudebního festivalu a propojení hudby a výtvarna je nasnadě. Harmonii jako soulad, a vlastně hudebnost vůbec, ať jako rytmus nebo hravou, jakoby melodickou linku budeme potkávat při procházení výstavou situovanou do čtyř místností dobršského zámeckého křídla areálu zámku a tvrze.

Petr Pastrňák (1962) je významný představitel české abstraktní malby patří ke generaci umělců, kteří na českou uměleckou scénu vstoupili v polovině devadesátých let. Pochází z Ostravy, rád se vrací do Beskyd, dlouhodobě žil v Praze a v posledních deseti letech pobývá převážně v jižní Indii. Pastrňák je umělec výjimečného nadání. Pracuje na principu řízené náhody a jejího doslova ekvilibristického malířského usměrnění. Vedle čistých abstrakcí založených na hudebním a automatickém principu malby se na jeho často „širokých plátnech“ potkáváme také s konkrétními místy či lidmi, stále jsme však konfrontováni s myšlenkou pomíjivosti, dokonce přeludovosti tohoto světa.

Tomáš Polcar (1973), sochař a malíř, stejně jako Petr Pastrňák patří do umělecké generace, která ještě zažila předlistopadovou atmosféru, ale dozrávala a naplno vykročila do svobodné doby koncem 90. let minulého století. Polcar tvoří v otevřených „cyklech“. V cyklech Sóna a Rezonance vychází ze znaku šestiúhelníku. Inspirován tvarem buňky včelího plástu a zaměřuje se na dokonalost jejího tvaru, jím tvořenou síť, a s nimi asociativně propojenými vztahy části a celku, vznikem a rozpadáním, plností a prázdnotou. Hexagon ze své podstaty v abstraktních malířských kompozicích a sochách plní harmonizující funkci.

Michaela Vélová – Maupicová (1982 – 2018) byla kreslířka, malířka a sochařka, která postupně ve své tvorbě stále více rozvíjela abstraktní geometrickou polohu, založenou na struktuře a jejímu růstu. Od počáteční živelnosti se postupně došla ke geometrické síti a postupně v průběhu její tvorby docházelo na obrazech k jejich „odhmotňování“ a prosvětlování, související s odpoutáváním se od fyzického bytí. Na konci pak v její malbě figurují stříbrná a zlatá barva, odkazující na duchovní sféru a všemu nadřazené harmonii.

Janu Kovářikovi (1980), sochaři, jenž se veřejnosti připomenul monumentální a minimalistickou elegantní Marií Terezií u pražského Pražského mostu, nejde o čistou geometrii. Ačkoli vychází z geometricky jasně definovaných objemů, jeho sochy bývají často vzdáleny čistým platonickým tělesům a docházejí až k organickému tvarosloví. Vedle čistých, harmonických tvarů v jeho tvorbě stejnou měrou figurují poeticky hravé objekty, jež nezatěžkává přílišným intelektualizmem, ale zakládá na psychologickém působení tvaru a barvy. Povrch objektů nenechává v syrovém stavu původní sochařské materie, ale často dále pojednává v struktuře a barvě a podtrhává tak jejich smyslové vnímání.

Výstava se koná v rámci programu 7. ročníku cyklu s názvem MÍSTO PŮSOBNÍ DOBRŠ a je oficiálním doprovodným programem Mezinárodního hudebního festivalu DOBRŠSKÁ BRÁNA 2021.

Výstava potrvá do 25.9.2021

Vernisáž v sobotu 14.8.2020 v 11:00.

GALERIE SE TĚŠÍ V ROCE 2021 PODPOŘE V RÁMCI DOTAČNÍCH PROGRAMŮ JIHOČESKÉHO KRAJE A MINISTERSTVA KULTURY ČR

Kontakt:
Galerie CoCo
Dobrš č.p.1
384 73 Stachy

e-mail: info@galerie-coco.cz
www.galerie-coco.cz